

Vonnisnummer/ Griffinummer

/ / 2016

Repertoriumnummer/ Europees

2016/

Aangeboden op

Ref. Griffie: 6
O R : /
PdK: (...)

Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg Brussel, strafzaken

Vonnis

Buitengewone
zitting: (...)

INZAKE VAN:

DE PROCUREUR DES KONINGS bij het parket te (...), in naam van zijn ambt,

TEGEN :

H.(...), R.(...), zonder beroep, geboren te (...) op (...)
, wonende te (...)

Die verscheen en werd bijgestaan door Mr. P.(...), advocaat.

L TENLASTELEGGINGEN

1.

Beklaagd van:

in het gerechtelijk arrondissement Brussel, en meer bepaald te (...),

op (...), meermaals.

A.

in het openbaar de zeden te hebben geschonden door handelingen die de eerbaarheid kwetsen, namelijk door zich in het openbaar te ontkleden en te masturberen, voor de ogen van de inzittenden van bussen en de aanwezigen van het busperron,

met de omstandigheid dat de schennis gepleegd werd in aanwezigheid van minderjarigen beneden de volle leeftijd van 16 jaar, met name

1. R(...), geboren te (...),
2. C(...), geboren te (...),

B.

opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht aan R(...), geboren te (...) op (...), met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd op een minderjarige.

C.

in het openbaar de zeden te hebben geschonden door handelingen die de eerbaarheid kwetsen, namelijk door zich in het openbaar te ontkleden en te masturberen, voor de ogen van de inzittenden van bussen en de aanwezigen van het busperron,

D.

hetzij door daden, hetzij door geschriften, prenten of zinnebeelden, in een van de omstandigheden van artikel 444 van het Strafwetboek bepaald, ter zake in openbare bijeenkomsten of plaatsen, een persoon die klacht doet, met name C. (...) geboren te (...), te hebben beledigd,

met de omstandigheid dat een van de drijfveren van het misdrijf bestond in de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens diens zogenaamd ras, zijn huidskleur, zijn afkomst, zijn nationale of etnische afstamming, zijn nationaliteit, zijn geslacht, zijn seksuele geaardheid, zijn burgerlijke staat, zijn geboorte, zijn leeftijd, zijn fortuin, zijn geloof of levensbeschouwing, zijn huidige of toekomstige gezondheidstoestand, een handicap, zijn taal, zijn politieke overtuiging, zijn syndicale overtuiging, een fysieke of genetische eigenschap of zijn sociale afkomst.

2. PROCEDURE

2.

Beklaagde werd op verzoek van de procureur des Konings gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van de (...) kamer van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg (...) op (...), datum waarop de zaak werd behandeld en in beraad genomen.

Op de openbare terechtzitting van (...) heeft de rechtbank gehoord:

- Mevr. V. (...), procureur bij het parket van (...), in haar vordering. Zij legt twee bijkomende stukken neer;
- H. (...), in zijn uitleg en verdedigingsmiddelen. Hij werd bijgestaan door zijn raadsman Mr. P. (...).

H. (...) heeft de gelegenheid gekregen om als laatste het woord te nemen.

3. DE FEITEN

3.

Beklaagde is op (...) 's morgens aangekomen met de bus uit (...) in de bushalte (...). Het betreft een busstation waar zich op dat ogenblik veel mensen bevonden op weg naar het werk/school. De feiten speelden zich af in volle ochtendspits tussen ongeveer (...).

Beklaagde was in dronken toestand, met een fles drank in de hand. Hij diende zich vast te houden aan een paal om overeind te blijven.

Na een korte tijd begon beklagde verbaal agressief te worden ten aanzien van wachtende personen op het busperron. Hij richtte zich in het bijzonder ten aanzien van twee schoolmeisjes, R. (...) en C. (...). Diverse getuigen bevestigen dat beklagde hen begon uit te schelden voor hoer en hen allerhande beledigende termen toeriep.

C. (...) werd door beklagde in racistische bewoordingen toegeroepen.

Beklaagde heeft vervolgens zijn broek en onderbroek laten zakken en begon in aanwezigheid van de mensen op het busperron en de passagiers van de wachtende en passerende bussen te masturberen. De buschauffeurs van twee bussen hebben hiervan een getuigenis afgelegd.

Toen een derde bus aankwam en de voormelde meisjes, die beklagde lastig viel, op de bus stapten, maande de buschauffeur beklagde aan zijn broek aan te doen en zich kalm te houden. De buschauffeur stapte uit en trachtte beklagde te bedaren. Zonder resultaat, beklagde werd nog agressiever en maakte aanstalten om de buschauffeur aan te vallen. Hierop kon de buschauffeur hem wegduwen. De buschauffeur stapte in en sloot de deuren van de bus. Beklaagde bonkte keihard op de deuren en de flank van de bus. Hij zou zijn hand nog tussen de rubbers van de deuren gewrongen hebben. Toen hij niet kon instappen maakte hij kennelijk opnieuw masturberende bewegingen.

Een ogenblik later dienden nog passagiers in te stappen in de bus. Toen de deur openging zag beklagde zijn kans om op de bus te stappen. Op dat ogenblik heeft hij R. (...) een vuistslag in het aangezicht toegediend. Hij is dan kennelijk zelf terug uit de bus gestapt, waarop de buschauffeur de deur opnieuw heeft kunnen sluiten. De bus is dan langzaam weggereden terwijl beklagde op de bus bonkte en zijn masturberende handelingen daarna verder zette.

De politie kon beklagde om (...) aanhouden.

Er zijn diverse getuigen van de feiten. Eén getuige heeft een filmpje gemaakt van het begin van het incident, toen beklagde beledigingen toeriep aan de bovenvermelde personen.

4.

Uit het verhoor van beklagde is gebleken dat hij de nacht voor de feiten was gaan feesten in (...). Hij had gin en bier gedronken. Hij herinnert zich nog dat hij met de bus is aangekomen aan het busstation in (...), maar nadien werd volgens beklagde alles troebel en herinnert hij zich niets meer van de feiten.

4. BEOORDELING

5.

Beklaagde wordt vervolgd voor vier tenlasteleggingen.

De tenlasteleggingen A, B en D gaan gepaard met bepaalde verzwarende omstandigheden.

Bij de beoordeling van de schuldvraag zal de rechtbank hierna deze objectieve verzwarende omstandigheden afzonderlijk onderzoeken.

Tenlastelegging A en C 6.

Op grond van de verscheidene getuigenverklaringen en de vaststellingen van de verbalisanten, is de tenlastelegging van openbare zedenschennis door zich in het openbaar te ontkleden en te masturberen, voor de ogen van de inzittenden van bussen en de aanwezigen van het busperron te (...), bewezen. De inbreuk op artikel 385, eerste lid Sw. is dus bewezen.

De tenlastelegging wordt overigens niet formeel betwist door beklagde, die enkel stelt zich dit met meer te herinneren.

7.

Het staat ook vast dat de schennis gepleegd werd in aanwezigheid van minderjarigen beneden de volle leeftijd van 16 jaar, gelet op de aanwezigheid van verscheidene schoolkinderen op het ogenblik van de feiten, waarbij met name van R. (...) en C. (...) bewezen is dat zij op het ogenblik van de feiten minder dan 16 jaar waren.

Er werd overigens over deze omstandigheid geen betwisting gevoerd door beklagde. 8.

Op grond van de verscheidene getuigenverklaringen en de vaststellingen van de verbalisanten, wordt ook tenlastelegging C, met name een inbreuk op artikel 385, tweede lid Sw., bewezen verklaard.

Tenlastelegging B 9.

Op grond van de diverse getuigenverklaringen en de verklaring van het slachtoffer, R. (...), is de tenlastelegging B in hoofde van beklagde bewezen.

Beklaagde heeft een vuistslag toegediend aan R. (...). Het opzet zoals voorzien in artikel 392 Sw. is bewezen, aangezien uit de omstandigheden blijkt dat beklagde doelbewust de bus is opgestapt en hard en doelgericht in het gezicht van het slachtoffer R. (...) heeft geslagen. Ook de omstandigheid dat de geweldpleging werd gepleegd op een minderjarige, zoals voorzien in artikel 405bis, 1° Sw. is bewezen.

Beklaagde betwist overigens deze feiten niet.

Tenlastelegging D 10.

Op grond van de diverse getuigenverklaringen en de verklaring van de benadeelde, C. (...), is de tenlastelegging D in hoofde van beklagde bewezen.

Beklaagde riep volgens het strafdossier meerdere keren "hoer" en andere beledigende termen naar C. (...). Hij deed dit in het openbaar, op het busperron, in aanwezigheid van verschillende andere personen. Het bijzonder opzet is bewezen: beklagde riep deze beledigingen in het openbaar met het duidelijke oogmerk om de aangesproken perso(o)n(en) publiekelijk te beledigen. De inbreuk op artikelen 443-444 Sw. is bewezen.

Overeenkomstig artikel 450 Sw. kunnen de voormelde misdrijven niet worden vervolgd dan op klacht van de personen die beweren beledigd te zijn. De strafrechter oordeelt op onaantastbare wijze of de benadeelde duidelijk de wens tot strafvervolgning heeft uitgedrukt dan wel de gegevens van het strafdossier voldoende zijn om daaruit af te leiden dat er klacht was. De rechtbank stelt vast dat C. (...) bij haar aangifte (PV ...) het voormelde misdrijf heeft aangegeven bij de politie en uitdrukkelijk heeft gevraagd dat de beklagde zou worden gestraft voor dit misdrijf. De rechtbank stelt vast dat voldaan is aan de toepassingsvoorwaarden van artikel 450 Sw.

11.

Beklaagde betwist ter zitting dat hij dit misdrijf pleegde met de omstandigheid dat één van de drijfveren van het misdrijf bestond in de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens diens zogenaamd ras, zijn huidskleur, zijn afkomst, zijn nationale of etnische afstamming.

Uit de objectieve elementen uit het strafdossier blijkt dat beklagde in het openbaar racistische uitspraken uitte naar C. (...), en haar daarbij viseerde omwille van haar huidskleur. Beklaagde sprak haar in het openbaar aan als "neger" en riep onder andere de laakbare uitdrukking dat alle negers hoeren zouden zijn. Beklaagde viseerde in zijn uitlatingen voortdurend C. (...) omwille van haar huidskleur, zoals blijkt uit diverse getuigenissen. Het feit dat gedaagde zich voortdurend en specifiek richtte tot het meisje met de donkere huidskleur en herhaaldelijk publiekelijk racistische beledigingen uitriep, in het bijzonder ook wat betreft haar huidskleur, bewijst naar oordeel van de rechtbank dat beklagde het misdrijf pleegde vanuit een openlijke haat, misprijzen en vijandigheid ten opzichte van personen met een donkere huidskleur. De rechtbank acht de verzwarende omstandigheid zoals voorzien in artikel 453bis Sw., namelijk dat het gaat om een haatmisdrijf, eveneens bewezen.

5. STRAFTOEMETING

12.

De feiten die het voorwerp uitmaken van de bewezen verklaarde tenlasteleggingen A, B, C en D zijn de uiting van éénzelfde misdadig opzet, zodat met toepassing van artikel 65, lid 1 Sw. slechts één straf moet worden opgelegd, met name de zwaarste.

13.

De handelingen die beklagde heeft gesteld, zijn verwerpelijk. De rechtbank tilt zwaar aan het feit dat beklagde de bovenvermelde laakbare en ernstige feiten stelde, en in het bijzonder dat deze misdrijven werden gepleegd ten aanzien van minderjarigen.

14.

Beklaagde stelt zijn persoonlijke situatie intussen verbeterd te hebben. Naar eigen zeggen zou hij geen drankprobleem meer hebben en zou hij zich beter voelen sinds hij niet meer bij zijn moeder en stiefvader inwoont.

Het door het openbaar ministerie neergelegde verslag van de justitieassistent d.d. 27 mei 2016 wijst evenwel nog steeds op belangrijke problematieken inzake alcoholgebruik en een agressiviteitsproblematiek.

15.

De rechtbank stelt vast dat beklaagde niet aan zijn proefstuk toe is, zowel wat betreft het toedienen van opzettelijke slagen en verwondingen, als racisme. Beklaagde werd reeds veroordeeld voor gelijkaardige feiten, wat verontrustend is nu de gerechtelijke tussenkomst geen gedragswijziging heeft teweeg gebracht. De rechtbank houdt hier rekening mee.

Uit diens eerdere veroordelingen door de politierechtbank en de verslagen van de justitieassistent blijkt dat beklaagde bovendien een alcoholproblematiek heeft.

De combinatie van een agressie- en alcoholproblematiek, die zich uit zoals in de ten laste gelegde misdrijven, noodzaakt een behandeling en opvolging van de beklaagde.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank verder rekening met de jeugdige leeftijd, de invaliditeit van beklaagde en diens wil, zoals onder meer naar voor is gekomen tijdens het onderzoek ter zitting, om diens problematieken aan te pakken.

16.

De hierna bepaalde straf is de enige gepaste maatschappelijke reactie om beklaagde de ernst van zijn handelen te doen inzien en zal hem er hopelijk van weerhouden zich in de toekomst opnieuw schuldig te maken aan soortgelijke misdrijven.

17.

Beklaagde verzocht ter zitting om een autonome probatiestraf. Deze straf kan overeenkomstig artikel 37octies, §1, vierde lid, 3° Sw. evenwel niet worden opgelegd voor een inbreuk op artikel 385 Sw. indien gepleegd ten aanzien van minderjarigen, zoals *in casu* het geval is.

Beklaagde verzocht ter zitting om ondergeschikt een straf met probatieuitstel toe te kennen. Beklaagde verkeert in de wettelijke voorwaarden om de gunst van het uitstel van de tenuitvoerlegging van de straf te bekomen. De rechtbank stelt vast dat een verslag voorligt in de zin van artikel 9bis van de wet betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie.

Daar de rechtbank mag verhopen dat er hoop op beterschap is en dat beklaagde zich voortaan niet meer zal misdragen kan hem de gunst van het uitstel van de tenuitvoerlegging van de straf verleend worden mits naleving van probatievoorwaarden waarmee beklaagde ter zitting zijn instemming betuigde.

Beklaagde wordt veroordeeld tot een gevangenisstraf van één jaar met probatieuitstel gedurende drie jaar mits naleving van de voorwaarden zoals hierna bepaald. Beklaagde wordt eveneens veroordeeld tot een geldboete van 100,00 EUR, waarvan de tenuitvoerlegging wordt uitgesteld gedurende een periode van driejaar.

OM DEZE REDENEN DE RECHTBANK

Gelet op de artikelen:

- 66, 67, 154, 162, 162 bis, 182, 185, 189, 190, 194, 195, 226, 227 van het Wetboek van Strafvordering;
- 4 van de wet van 17 april 1878, houdende de voorafgaande titel van het wetboek van strafvordering;
- 7,25, 65, 385, 392,398,405bis, 1°, 443, 444,450,453bis van het Strafwetboek;
- artikel 1, 8,9 en 9bis van de wet betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie;
- 1 en 3 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecieimen op de geldboetes, zoals gewijzigd;
- 28, 29 en 41 van de wet van 1 augustus 1985 en het K.B. van 18 december 1986, zoals gewijzigd;

- 91, lid 2 en 148 van het K.B. van 28 december 1950 betreffende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd;
- 11, 12, 16, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;

RECHTDOENDE NA TEGENSpraak ten aanzien van H. (...)

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A, B, C en D bewezen in hoofde van H. (...).

Veroordeelt H. (...) uit hoofde van de feiten van de tenlasteleggingen A, B, C en D vermengd tot :

- een GEVANGENISSTRAF VAN EEN (1) JAAR

Zegt voor recht dat de tenuitvoerlegging van de gevangenisstraf wordt uitgesteld gedurende een termijn van drie jaar, mits naleving van volgende probatievoorwaarden:

1. van algemeen goed gedrag zijn en geen strafbare feiten plegen;
2. een vast adres hebben en bij wijziging ervan de nieuwe verblijfplaats onmiddellijk meedelen aan de probatiecommissie en aan de justitieassistent die met de begeleiding is belast;
3. gevolg geven aan de oproepingen van de probatiecommissie en van de justitieassistent die met de begeleiding is belast, en diens richtlijnen en afspraken stipt opvolgen;
4. een begeleiding volgen voor zijn relationele problematiek bij een gespecialiseerd centrum zolang als nodig en de bewijzen hiervan overmaken aan de justitieassistent die met de begeleiding belast is;
5. een begeleiding volgen voor zijn alcoholproblematiek bij een centrum gespecialiseerd in de hulp aan personen met alcoholproblemen, zolang als nodig en de bewijzen hiervan overmaken aan de justitieassistent die met de begeleiding belast is;
6. zoeken naar een dagbesteding en de bewijzen hiervan overmaken aan de justitieassistent die met de begeleiding belast is;

dit alles onder de voorwaarden van de wet betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie.

- een GELDBOETE VAN HONDERD EURO

Zegt dat de geldboete van **HONDERD EUR** wordt verhoogd, bij toepassing van de wet op de opdecimen, tot **ZESHONDERD EUR** (100 EUR x 6) en vervangen, bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn, door een vervangende gevangenisstraf van een maand.

Zegt dat de tenuitvoerlegging van huidig vonnis zal worden uitgesteld gedurende een termijn van drie jaar voor wat de totaliteit van de geldboete van HONDERD EUR betreft en dit onder de voorwaarden van de wet betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie.

Veroordeelt H. (...) tot het betalen van:

- een bedrag van 25,00 EUR, verhoogd met de wettelijke opdecieimen tot **150,00 EUR** als bijdrage aan het Bijzonder Fonds voor hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders,
- een vaste vergoeding van **51,20 EUR**,
- de gerechtskosten die worden begroot op **33,09 EUR**.

De rechtbank houdt ambtshalve de beslissing over de burgerlijke belangen aan.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

Dit vonnis is gewezen door de kamer van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel, samengesteld uit :

Mevr. S. (...) rechter - voorzitter

De heer K. (...) rechter De heer B. (...) rechter

De heer K. (...), rechter, verkeert in de onmogelijkheid om het vonnis te ondertekenen, (art. 195bis al2 Wb. Sv.)

Afgevaardigd griffier

En in een buitengewone openbare terechtzitting van (...) uitgesproken door de dienstdoend voorzitter Mevr. S. (...), in aanwezigheid van:

Mevr. D. (...) gerechtelijk stagiair gemachtigd door de Procureur
Generaal bij het parket (...)
Mevr. G. (...) afgevaardigd griffier

(goedgekeurd de doorhaling van woorden en lijnen)